

Резюме

Стаття присвячена аналізу перспективи взаємодії між різними акторами процесу націобудівництва та поширення міжетнічної толерантності в Україні. Розглянуті особливості участі соціологів, представників ЗМІ та влади у процесі дослідження, обговорення та регулювання етнонаціональних відносин. Запропоновані рекомендації з покращення взаємодії основних акторів регулювання етнонаціональних відносин та поширення міжетнічної толерантності в Україні.

СТАНОВИЩЕ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОСВІТИ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАД СЛОВАЧЧИНИ І РУМУНІЇ У 1990-х РОКАХ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ

Алмашій Володимир Васильович,
Ужгородський національний університет,
молодший науковий співробітник

У період становлення та розвитку української системи освіти відбувалися процеси вироблення власної методологічної основи та використання зарубіжного досвіду у цій галузі. Це питання почало займати чільне місце серед державних інтересів. Важливим було поєднання сучасних підходів у розвитку вітчизняної системи освіти із традиційністю освітянських методів, притаманних менталітету національного суспільства. У часи так званого «процесу об'єднання Європи» така постановка питання була вельми актуальною. Тому країни східноєвропейського регіону взяли на озброєння реформування, а то й глобальну перебудову власної національної системи освіти. Словаччина, Словенія, Хорватія, Румунія, Польща та ін. підійшли до вироблення концептуальних засад розвитку освіти майже в однакових умовах. Тоталітарно-ідеологічні методи в освіті попередніх років залишили глибокі відбитки на культурно-освітньому вихованні багатьох поколінь. Тому для державної влади цих країн освіта і виховання були одними з найважливіших пріоритетів розвитку суспільства [1, с. 165].

Таким шляхом пішла і Словаччина, яка визначила роль освіти як постійного джерела процвітання держави, яке вплине на її становище в Європі, на всебічний розвиток і становлення кожного громадянина. Саме у вихованні моральних цінностей, соціальних почуттів і демократії уряд Словаччини вбачав основу стабільності суспільства і один із запобіжних засобів проти насилля, криміналу та інших негативних явищ [1, с. 165].

Одним із важливих завдань, покладених на систему освіти, мав стати процес гальмування занепаду і якнайшвидшого піднесення концептуального розвитку освіти й виховання. Для цього було необхідно виробити умови, які б забезпечили якість і рівноправність системи освіти з новими європейськими країнами [1, с.